

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ ; *

Όχι πιά Ξτσι!

Άλλά μόνον έλευθερία και έλευθεριότης έν πᾶσι και έν παντί,
έντί όποιου τιμήματος και προδοσίας παντός άξιώματος και άρχής έν τῷ βίω,
«Ίνα δαπανῶμεν -άκωλύτως και άκορέστως- έν ταῖς ήδοναῖς ήμῶν»!!!
(Ίακώβου 4,3) (;;; άπαγε τής βλασφημίας!)

--- . ---

Σποτάκια και άφίσεις
άπό έσέ στημένες
μέ χρώματα πού λούζουν
τίς έκκλησιές κλεισμένες
Και άνωθεν τής κεφαλής
Ταμπέλα Τροχονομική
πού σοῦ μηνύει, **δεξιά**
-μετά άπό τήν επίδειξιν-
πρέπει **νά πορευθής**
μαζί μέ τό συνάφι σου,
νά πέσης νά πνιγής
στής Άρεσοῦς τή θάλασσα,
νά μή ξαναφανής·
Έπίορκος έδείχθης
και **άνειλικρινής!**

Ποιά άποφράδα ήμέρα;
Ποιό όρκο Φιλικῶν;
Καταπατεῖς τά πάντα.
Τά θέτεις έκ ποδῶν.

Τά πάθη σου πυρπόλησον.
Τόσες πιά **Ναυαρχίδες,**
χρονάκια άπό σένανε
πάνω σου καρτεροῦν·
Όχι Φτωχο - Καψάλης,
μά Άνδρειο - Κανάρης,
άπόφαση νά πάρης
αυτές νά κατακαύσης,
πέρα νά τίς πετάξης·
κι' έμάς **νά άπαλλάξης**

ἀπό τήν τυραννία σου
 καί τήν «Τουρκοφιλία» σου,
 στά «Παραθύρια τά Ψηλά»!
 Κοίτα καί λίγο χαμηλά ...
Ἡ σύνεση δέν βλάπτει.
 Ἄστον αὐτόν νά χάφτη.

Στημένη στή γωνία
 στήν ἔχει μέ μανία
 αὐτός πού κοροϊδεύεις
 καί ρέστα τοῦ γυρεύεις.

Ἵπάρχουν Καπετάνισσες,
 ὅπως ἡ Ἀνδρονίκη,
καί Ματωμένα ράσα
μέ πίκρα προδομένα!
 Καί ἄν δέν βλέπης μακριά·
 κοίτα κοντά, **ἐμένα.**

Πόσοι τοῦ Γέρου τοῦ Μωριᾶ
 σέρνουμε, ὦϊμέ, τήν τύχη
 καί **βαργιαναστενάζουμε**
κάτω ἀπό ἐσένα;!

Κι' ἐσύ **ποζάρεις πομποδῶς**
 μέ χιλιοειπομένα,
 «Μεθύστε ἀπό τό ἀθάνατο
 κρασί τοῦ '21»·

Γιατί **ἡ μέθη τοῦ Χριστοῦ**
δέν σ' ἔχει συνεπάρει.
 Τοῦ λόγου τό διάφορο
 τό πήραμε χαμπάρι

Πῶς μένεις ἀδιάφορος,
ψυχρός στά τοῦ Χριστοῦ.

Τίς Κανονιές καί τίς Ἐπάρσεις
 καί ὑπέρ τοῦ Ἔθνους τās Ἐξάρσεις,
 τά κάνεις ὅλα **γιά φιγούρα,**
 μόνο .. νά φέρης «**τή Μαγγούρα!**»
Μ' αὐτή ὁ Θεός ὅμως μιά μέρα
τήν κεφαλήν θά σοῦ συντρίψη.

Γιατί «**δυνάστας** σάν κι' ἐσέ,
ἐκ θρόνων τούς **καθαίρει**»,
 κι' Ἀθανασίους ταπεινούς,
 ἀντί Ἀρείου αἶρει.

Πατρίδα, Ἐλευθερία,
 Ὁρθοδοξία καί Δημοκρατία
δέν ζοῦν μέσα στό ψέμα,
 οὔτε στή στεριά τό ψάρι.
Πάρτο πιά αὐτό χαμπάρι!

Ἄλλα λές, καί ἄλλα κάνεις.
 Ποῦ τό πᾶς; Νά μᾶς τρελάνης;!

Ἐξη χρόνια σοῦ τά γράφω.
 Δέν ὑπάρχει Παπα - Γιάννης;

Ὅποιος **σκανδαλίζει**, μάγκα,
 τότε τρώει «**ἡ μαρμάγκα**»!
 Ἀρκετά «σ' ἔχω πληρώσει»
 καί μέ ἔχεις μαραζώσει.

Σύ χωρᾶς «φαρδιά πλατιά»,
 καί γιά μᾶς «οὔτε γωνιά».
 Ἔτσι ἔπραττε ὁ Χριστός
 ὁ Θεός ὁ Θαυμαστός;

Τόν κατάντησες «μπακάλη»
 μέσ' στό μαῦρο σου τό χάλι·
 Κι' ἐπί Κορωνοῖοῦ,
 κι' ἀπό πρίν, «ἄνευ μυαλοῦ».

Κι' ἄλλαξες -μαθές- σελίδα
 κι' ἀπό τήν ἱστοσελίδα
 πιά μέ ἔχεις ἀποκλείσει.
 Οὔτε καί «ἐν παρακλήσει»
 δύναται τις νά ἐγγίση
τόν ἐπίσκοπο Ἰουστῖνο·

Ποῦ ἦρθε σάν τόν Αὐγουστῖνο
τό ξημέρωμα νά φέρη
 κατά τήν Καλαμαριά,
 σέ μή γνώριμα παιδιά·

Λές καί ζοῦσαν στό σκοτάδι,
 πού δέν εἶχαν χάδι, λάδι
 πού δέν ἄναβαν καντήλι,
 καί προσκύναγαν τήν ὕλη!

Καί «μᾶς ἄλλαξε τά φῶτα»
 ὄλων ἐπί ἔξαετίαν,
 -συμπληρουμένην ὅσον οὔπω-
 ὡς «σκοπός» νυχθημερόν
 -ἄλλά πάντοτε ἁπών-
 καί «ἁπλός Χριστοῦ στρατιώτης»
 -λίγο «φάγος μά καί πότης»-,
 ποῦναι «Κάτω Ὁ Διακόπτης»
 καί παντοῦ γύρω σκοτάδι!

Κλείσανε κι' οἱ Ἐκκλησιές.
 Οὔτε Θεία Κοινωνία·

Οὔτε Ἐπικοινωνία·
 Μόνο μέσω τοῦ διαβόλου
 μέ σπασμοδικές κινήσεις,
Φεισ μπουκ καί ἀναμνήσεις
 νοσταλγώντας τά παλιά

Νά μακραίνουνε τά γένηια
 καί νά ψάχνουνε γιά χτένια...
 [Καί ἐμεῖς χωρίς τό Πάσχα·]
 μ' ἀνοιχτό τό στόμα χ ἄ σ κ α
 ν' ἀπαντάη ἕνας στόν ἄλλον
 -πέφτοντας τό παραδάκι-

πάει ὦ ραία ἡ δουλειά!
ξ ἄ π λ α καί ἄ ν ε μ ε λ ι ἄ !!!

Ἵποσημείωσις: * Ἐξ ἀφορμῆς ἀναβιβασθέντος συντόμου διαφημιστικοῦ φίλμ (spot) εἰς τό διαδίκτυον, ὀφειλομένη Ἵπόμνησις, Κατάδειξις καί Ἵπογράμμισις διά πολλοστήν φοράν (συμφώνως Ὡσηέ 9,7 & Μιχαία 3,8), καί δὴ συμφώνως καί ὑπείκων εἰς τό **Ἰεζεκιήλ 3,17-21** πράττων τοῦτο πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Ἰουστῖνον Μπαρδάκα, «ἵνα μὴ μοῦ ἀπαιτηθῆ παρά Κυρίου τό αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός μου καί πληρώσω ἐγὼ γιὰ τίς ἁμαρτίες του» (στίχος 20) τίς ἀδυναμίες του, τά σφάλματά του καί τίς θανάσιμες, ψυχοκτόνες παραλείψεις

του· μήποτε, ταπεινωθείς καί αίτήσας τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, εὔρη σπλάγχνα οἰκτίρμονα καί λάβη **θέσιν διακόνου**, δεκτικός γενόμενος καί προθύμως **ὑπηρετῶν τούς πάντας** -κατά τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου-, πολλῶ μᾶλλον τούς ὑπ' αὐτοῦ τρωθέντας, καί ἀνταποδίδων αὐτοῖς εἴ τι ὀφείλει. Γινώσκει γάρ ὅσα καί πόσα χρεωστᾶ. Ὅποτε, εἰς τό Ἰεζεκιήλ 3,21 θά ἀκουσθῆ περίτρανα ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ νά λέγη κατηγορηματικά: «Σύ δέ ἐάν διαστείλῃ (=προτρέψῃς ἐπιμόνως) τῷ δικαίῳ τοῦ μή ἀμάρτη, ὁ δίκαιος ζωῆ ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ (=τόν προέτρεψες ἐπιμόνως -ὅπως κάνω ἐγώ ἐσένα Μπαρδάκα-), καί σύ τήν σεαυτοῦ ψυχὴν ρύσῃ». Τήν δική μου δηλαδή ψυχὴ θά σώσω· ὅπως κι' ἐκεῖνος διά τῆς ἐπιμόνου προτροπῆς μου, θά ἔχῃ σώσει τή δική του. Τί τακτοποιημένα καί νοικοκυρεμένα τά ἔχει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ὅλα στίς δυό του Διαθῆκες· κι' ἐμεῖς, ζώντας «σέ ξένο ἀχυρῶνα», δέν μπορούμε νά λύσουμε τίς διαφορές. Χαρακτήρισε αὐτό τό πείσμα. Καί σ' ἀφήνω, Μπαρδάκα, νά ὁμολογήσῃς σύ, ποιός ἀπ' τούς δυό μας εἶναι «μεγαλύτερος ... ! Κυπραίικος ἢ Τρικκαλινός. Καί ἐπ' εὐκαιρία, γιά νά σέ κάνω νά γελάσῃς μιά φορά -γιατί εἶσαι μουτζούφρης-, ἀφοῦ ἔχεις πολύ μυαλό, βρές μου ἄν μπορῆς, «τί σχέση ἔχουν τά αὐτιά ἡμῶν τῶν δύο συμπαθῶν Ὑποζυγίων, μέ τήν γαλατόπιττα;». Ἄν τό βρῆς σέ κερνάω μιά, ὅποτε τό ἐπιθυμήσῃς.

Ἐγώ ποτέ μου δέν θά μπῶ**
σέ βούρδουλα τοῦ Φαραώ
καί κανενός Μπαρδάκα·
ὅλο τόν κόσμο νά γυρνᾶ,
πάντοτε νά καλοπερνᾶ,
μέ Ἐμέ «**νά σπάζῃ πλάκα**»!

Ὁ φίλος σου **ἐθύμωσε**
καί ἔγινε θηρίο;
Ὁ Ἐπιφάνιος (μπόλικο) ἄφησε
ξύδι στό Μαγηρεῖο...!

Υ.Γ. ** (Πρβλ. Ὡσηέ 9,7 & Μιχαίου 3,8). Καί ὁ Μ. Βασίλειος μᾶς καλεῖ νά προσέξωμεν ἰδιαίτερος, τονίζοντάς μας ὅτι, «τοσοῦτον ἀδικοῦμεν τόν πλησίον, ὅσον **θά ἐδυνάμεθα (ἢ ἡδυνάμεθα) εὐεργετεῖν αὐτόν**». «**Ὅποιος τά πλούτη του σκορπᾶ, ἀπ' τούς πτωχοῦς τά κλέβει**» (Θυμοσοφία τοῦ λαοῦ). Ἄν «**διά πάντα λόγον ἀργόν θά κριθοῦμε**» (Ματ.12,37), διά πᾶσαν ἐνεργόν πράξιν, παράχρησιν, κατάχρησιν, ὑπερεκμετάλλευσιν, ἐξανδραποδισμόν καί ὑποσκελισμόν -φεῦ!- ἀριβισμόν ἔτι ἐπί ἀδελφοῦ, τί ἀναμένει ἕνα ἕκαστον; Αὐτές τίς σπατάλες, τίς φωτογραφίσεις, τίς φιέστες, τήν ἀφθονία, τόν ὑπερκορεσμόν, τήν καλοπέραση, τή χλιδή, τίς διασκεδάσεις καί τά ὑπερπολυτελεῖ τραπεζώματα -δῆθεν γιά νά

τιμήσουμε ἢ ξεῦποχρεωθοῦμε-, τήν πρόκλησιν (τέλος), πού ἀπέβη **σκάνδαλον** **διαρκές** τῶν «**πενομένων καί ἐλαχίστων**» (Ματ.25,40), σέ κάθε βῆμα. Μήπως (λέγω) **αὐτά, ὡς ἐπίχειρα ἔλαβε, καί πληρώνει ἢ -κατά τά ἄλλα-** «σεμνή, ἀπέριττη, τήν λιτότητα καί τό «**ἔχοντες διατροφάς καί σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα**» (Α΄ Τιμ.6,8) διδάσκουσα, ἄλλον προορισμόν διδαχθεῖσα ὑπό τοῦ Ἰδρυτοῦ της ὅτι ἔχει ἐκκλησία, καί σέ ἄλλο πλάνο ἐμεῖς τήν ὑλοποιοῦμε, τήν πραγματώνομαι καί τήν ἐφαρμόζομαι **ἀνεπιτυχῶς** σήμερα, διδαχθέντες ἐν τέλει -πολλάκις- τά ὅλως ἀντίθετα ἀπ' ὅτι ἐνσαρκώνουμε καί διαπράττουμε; Ὅτι π.χ. δέν χρειάζονται τόσα «**ψιμύθια καί φκιασίδια**», πού **ἀντικατέστησαν τήν οὐσία** μέ τήν τεχνοτροπία, τό ἐξεζητημένο, τό ὑπερπαρκές, τό φαντασμαγορικό, τό ὁποῖον ἀντιγράφει στίς μέρες μας καί πολλά ξενόφερτα, ὄχι μόνο δυτικώτροπα καί προτεσταντικά, ἀγγλικανικά, ἀποπνευματοποιημένα, στεγνά, ριχά καί εὐτελεῖ ἄλλα, μά **ἐντυπωσιακά Φολκλορικά, Τεχνοκρατικά κ.τ.ῶ.**, τά ὁποῖα θά σαρώσουν ἐντός ὀλίγου καί τό παραμικρόν ἐναπέμεινεν ὑγιές ὄρθιο. Ξεχάστηκε σχεδόν παντελῶς τό: «**Πνεῦμα ὁ Θεός, καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν**» (Ἰωάν.4,24), καί «**οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ οὐδέ ὑπό χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος**» (Πράξ.17,24). Καί ὑπερισχύει ὅλονέν καί περισσότερο, **ὅ,τι προκαλεῖ εὐχαρίστησιν καί ἐντύπωσιν εἰς τάς αἰσθήσεις,** καί κυρίως εἰς τόν **ὀφθαλμόν** καί τήν **ἀκοήν**· μέ ἀπώτερον σκοπόν τό τί θά **ἀποφέρει μεγαλύτερον οἰκονομικόν κέρδος εἰς τά παγκάρια καί τά Ταμεῖα τῆς Ἐκκλησίας.** Γιά ποιό λόγο; Νά τροφοδοτῇ τήν **ἀτέρμονα τουρμπίνα εἰσδοχῆς τῆς ἀδιφάγου ἀλαζονείας καί χλιδῆς** της, πού ὁ πολύπλοκος μηχανισμός της, ἔκπαλαι καλεῖται

πάντων

τῶν κακῶν **φιλαργυρία**» (Α΄ Τιμ.6,10), καί ὁ ὁποῖος –ἐκμοντερνιζόμενος- γίνεται ὅλονέν συνθετότερος καί πολυπλοκότερος (μηχανισμός), ὥστε αὕτη νά διαβιοῖ ἐν μεγαλυτέρᾳ ἀνέσει, ἀπολαύσει, προκλήσει, «**δαπανῶσα ἐν ἡδοναῖς**» (Ἰακ.4,3). Πού, μέσα σ' αὐτή την **φρούδα ἀποθέωσι τῆς ὕλης καί τοῦ ψεύτικου αὐτοῦ ἐντυπωσιασμοῦ** τόν ὁποῖον προκαλεῖ τό ἄχαρο κοσμικό **ἐφήμερο φῶς,** / δέν ἐπιτυγχάνεται ἢ «**θέωσις**» καί ἢ **ἄρρητος γεύσις καί αἴσθησις τοῦ «ἀκτίστου φωτός τῆς Θεότητος».** Ἐκείνη θέλει τό δρόμο πού μᾶς δίδαξε ὁ τήν σήμερον ἑορταζόμενος Ὁσιώτατος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας Ἅγιος Γρηγόριος ὁ **Παλαμᾶς.** Χρειάζεται τήν στιγμή τοῦ «**χρονοδιακόπτη**» τοῦ **Θαβωρίου φωτός** (Ματθ.17,2), στό ὁποῖο **ὁ Κύριος ἐπέτρεψε,** ἔστω γιά λίγο, καί «**γιά ὅσο ἡδυνήθη ἕκαστος**» τῶν τριῶν μαθητῶν, νά αἰσθανθῇ αὐτή τήν ἀνείπωτη χαρά, εὐφροσύνη καί ἡδονή, πού ξεπερνᾷ κάθε ἄλλη ἐγκόσμια ἡδονή καί τέρψη, / **τῆς ἀλλοιώσεως τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς Του καί Φύσεως,** εἰς τήν τῆς πρὸς τήν **θείαν καί τάς ἀκτίστους ἐνεργείας ἐμπεριέχουσαν Θείαν Φύσιν Αὐτοῦ** καί

κατάστασιν· τήν ὁποίαν, «μή δυνηθέντες καθορᾶν, ἔπεσον πρηνεῖς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς ἐνεοί» (Ὑμνολογία). Ἐκεῖ· καί σέ τέτοια στιγμή καί ἐνθουσιασμό, πού πλέον τά ἐγκαταλείπεις ὅλα τά τοῦ κόσμου, καί δέν θέλεις νά ξαναεπιστρέψης σ' αὐτόν καί «ταῖς τοῦ κόσμου ἡδοναῖς», ἀλλά θέλεις «ἐκεῖ, σὺν Χριστῷ, Μωσῆ τε καί Ἡλίᾳ πάντοτε εἶναι, ποιῶν αὐτοῖς τρεῖς σκηνάς, καί σὺ ἄοικος καί ἄστεγος διαμένειν· ἀρκεῖ νά καθορᾶς (μετ' αὐτῶν -Μωσέως καί Ἡλιοῦ, ἀνεχόμενος τήν διάκρισιν) τήν γλυκύτητα τῆς ἀιδιότητος καί τό κάλλος τοῦ Προσώπου τῆς Θεότητος καί τῆς μακαριότητος Αὐτοῦ τό ἄρρητον»!

Ἰερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

28.3.2021

(Ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν
Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης,
τοῦ Παλαμᾶ.)